

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

Christopher Moulds
şef · conductor

Jake Arditti
kontrtenor · countertenor

Handel & Adams

5 Kasım November 2022

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Kural olarak, geç girişlere sadece alkış sırasında izin verilecektir. Sanatçı ve dinleyicilerimizin konsantrasyonunu bozmamak adına etkinlik başlangıcından en az 15 dakika önce konser salonuna gelinmesi tavsiye edilir.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

As a principle, latecomers will be admitted only during the applause in the program.

It is recommended that you arrive at the concert hall at least 15 minutes before the activity starts to avoid any distraction to the artists and audience.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

G. F. Handel

Rinaldo: “Venti, turbini”, HWV 7

G. F. Handel

Alcina: “Mi Lusinga il Dolce Affetto”, HWV 34

G. F. Handel

Belshazzar Oratorio: “Destructive War”, HWV 61

G. F. Handel

Rinaldo Overture

G. F. Handel

Ariodante: “Scherza Infida”

G. F. Handel

Alcina: “Sta nell’Ircana Pietrosa Tana”, HWV 34

ara interval

J. Adams

Shaker Loops

I. Shaking and Trembling

II. Hymning Slews

III. Loops and Verses

IV. A Final Shaking

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Christopher Moulds şef conductor

Moulds kariyerine, İngiliz Ulusal Operasının bir üyesi olarak 1991'de başladı. 1994-98 yılları arasında Glyndebourne'de koro şefi olan Christopher Moulds bu tarihten sonra uluslararası meslek hayatına adım attı.

Deneyimli ve çok yönlü bir şef olan Christopher Moulds, Avrupa çapında operaların aranan isimleri arasında yer alıyor. Staatsoper Berlin, Bayerische Staatsoper ve Staatsoper Stuttgart ile güçlü bağları olan Moulds, Monteverdi, Handel ve Mozart'tan, Britten'in "Kötülüğün Döngüsü" operasına ve Birtwistle'in "Punch and Judy" operası gibi çağdaş yapıtlara uzanan bir repertuarı yönetiyor.

Bu sezon Moulds üç prodüksiyondan oluşan Haydn'ın "L'infedeltà delusa", Cavalli'nin "La Calisto" ve Monteverdi'nin "Il ritorno d'Ulisse in patria" operaları için Bayerische Staatsoper'e geri dönüyor. Konser sahnesinde ise şef, daha önce yönettiği Mulhouse Senfoni Orkestrasının Handel, Mozart ve Beethoven'ın yapıtlarından oluşan bir programını yönetecek, Handel'in "Messiah" yapıtının Norveç'teki bir performansında sahneye çıkacak.

Christopher Moulds geçtiğimiz sezonda, Zürih Operasında "Cosi Fan Tutte", Berlin Operasında "Dido ve Aeneas", Bayerische Staatsoper'de "Figaro'nun Düğünü" ve Stuttgart Operasında hem "Alcina" hem de "Figaro" operalarıyla performans sergiledi. Şefin geçtiğimiz sezonlarda birlikte çalıştığı diğer operalar arasında Staatsoper Hamburg, Semperoper Dresden, Theater Basel, Norveç Ulusal Operası ve San Francisco Operası yer alıyor.

Senfoni dünyasında Moulds'un yönettiği orkestralar arasında Akademie für Alte Musik Berlin, Concerto Köln, Londra Filarmoni Orkestrası, Salzburg Mozarteum Orkestrası, Liverpool Kraliyet Filarmoni Orkestrası, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin ve Viyana Senfoni Orkestrası sayılabilir. Şefin öne çıkan performansları arasında ise Internationale Barocktage Stift Melk'te Concentus Musicus Wien ile sergilediği performans gösterilebilir. Moulds'un festival performansları içinde Bregenz Festivali, Glyndebourne Tour ile "La finta giardiniera", Händel Festspiele Halle, Ludwigsburger

Schlossfestspiele, ayrıca Salzburg Festivalinde Viyana Filarmoniyle “Titus’un Merhameti” performansları bulunmaktadır.

Moulds sıklıkla Barok dönem repertuarında görülmektedir. Ocak 2015’te Royal Opera House ve Roundhouse’un ortak prodüksiyonuyla sahneye konan Monteverdi’nin “L’Orfeo”sunu yöneten şef, eleştirmenlerin beğenisini kazandı. Moulds ayrıca yakın zamanda Rhin Ulusal Operasıyla ilk performansında “Alcina” operasını, Karlsruhe’deki Handel Festivalinde bestecinin “Semele” operasını, Bayerische Staatsoper’de “La Calisto” ve “Saraydan Kız Kaçırma” ile Freiburg Barok Orkestrasıyla Theater an der Wien’de Handel’in “Saul”unu yönetti ve daha önce sahne aldığı Madrid’deki Teatro Real’de Sasha Waltz’ın ünlü “Dido ve Aeneas” prodüksiyonuyla izleyici karşısına çıktı. Avrupa dışında Moulds, Rusya’da Musica Viva Oda Orkestrasıyla ve Moskova Oda Orkestrasıyla sahneye çıktı. Bolshoi Tiyatrosunda “Rodelinda”nın Rusya prömiyerini gerçekleştirdi. 2021’de aynı tiyatrodaki Purcell’in “Dido ve Aeneas” operasının performanslarıyla “En İyi Şef Altın Maske Ödülü”nü aldı.

Christopher Moulds ayrıca Brooklyn Müzik Akademisinde Kanada Opera Kumpanyasıyla “Semele”nin New York performanslarını yönetti. İsrail’de ve Sydney Festivalinde sergilediği bir dizi performansın ardından şef, Sasha Waltz’ın “Dido ve Aeneas” prodüksiyonun performanslarıyla Buenos Aires’teki Teatro Colón’da ve Teatro dell’Opera di Roma’da sahneye çıktı.

Moulds began his career in 1991 as a member of the music staff at English National Opera. From 1994-8 he was chorus master at Glyndebourne, after which he began his international career.

An experienced and versatile conductor, Christopher Moulds is in demand at opera houses throughout Europe. Enjoying strong links with the Staatsoper Berlin, Bayerische Staatsoper in Munich, and Staatsoper Stuttgart, Moulds conducts repertoire ranging from Monteverdi, Handel, and Mozart through to Britten’s Turn of the Screw and contemporary Works such as Birtwistle’s Punch and Judy. This season, Moulds returns to the Bayerische Staatsoper for three productions, namely Haydn’s L’infedeltà delusa, Cavalli’s La Calisto, and Monteverdi’s Il ritorno d’Ulisse in patria. On the concert platform, Moulds returns to conduct

the Orchestre Symphonique de Mulhouse in a programme of Handel, Mozart and Beethoven, and takes Handel's Messiah to Norway.

Last season Moulds conducted a run of *Così fan tutte* at the Opernhaus Zürich and returned to Staatsoper Berlin for *Dido and Aeneas*, Bayerische Staatsoper for *Le Nozze di Figaro*, and Oper Stuttgart for both *Alcina* and *Figaro*. Other houses he has worked with in recent seasons include Staatsoper Hamburg, Semperoper Dresden, Theater Basel, Norwegian National Opera, and San Francisco Opera.

In the symphonic world, Moulds has conducted orchestras including Akademie für Alte Musik Berlin, Concerto Köln, the London Philharmonic Orchestra, the Mozarteumorchester Salzburg, the Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin and the Wiener Symphoniker. A particular highlight was a performance with Concentus Musicus Wien at the Internationale Barocktage Stift Melk. His festival appearances include the Bregenz Festival, *La finta giardiniera* with Glyndebourne Tour, the Händel Festspiele Halle, the Ludwigsburger Schlossfestspiele, and performances of *La Clemenza di Tito* with the Wiener Philharmoniker at the Salzburg Festival.

Moulds is often seen in repertoire from the Baroque era. In January 2015 he led Monteverdi's *L'Orfeo*, a co-production between the Royal Opera House and the Roundhouse which received much critical acclaim. Other recent performances include his debut with Opera National du Rhin for *Alcina*, *Semele* at the Händel-Festspiele Karlsruhe, *La Calisto* and *Die Entführung aus dem Serail* at Bayerische Staatsoper, *Saul* at Theater an der Wien with Freiburger Barockorchester, and a return to Teatro Real in Madrid for Sasha Waltz's acclaimed production of *Dido & Aeneas*. Outside Europe, Moulds has appeared in Russia with the Musica Viva Chamber Orchestra and Moscow Chamber Orchestra, and engagements at the Bolshoi Theatre include the Russian premiere of *Rodelinda*. He received the Golden Mask Award for Best Conductor for his performances of Purcell's *Dido and Aeneas* there in 2021.

Further afield Moulds appeared in New York for performances of *Semele* with the Canadian Opera Company at the Brooklyn Academy of Music. Following a series of performances in Israel and at the Sydney Festival, Sasha Waltz's production of Handel's *Dido & Aeneas* received performances at the Teatro Colón in Buenos Aires and the Teatro dell'Opera di Roma under Moulds' baton.

Jake Arditti kontrtenor countertenor

Henüz on bir yaşındayken profesyonel bir şarkıcı olarak Glyndebourne Festival Operası için Debussy'nin "Pelléas et Mélisande" yapıtında Yniold rolünü canlandıran ve ENO'da çeşitli prodüksiyonlarda yer alan Jake Arditti, 2012'de Innsbruck Barok Şan

Yarışmasında kendisine ödül kazandıran performansının ardından şöhret basamaklarını hızla tırmandı.

Arditti "ses rengi ve sahnedeki varlığıyla rol çalan zenginlikleri" (Daily Telegraph) sayesinde Handel'in "Rinaldo" (Bolshoi Tiyatrosunda başrol), "Serse", "Riccardo Primo", "Giulio Cesare" barok repertuarın bilinen eserleri yanı sıra Traetta'nın "Antigone" operasında Emone

Cavalli'nin "Elena" yapıtında Euripilo/La Discordia/Polluce, Christophe Rousset ve Les Talens Lyriques ile Legrenzi'nin "La Divisione del Mondo" operasında Apollo gibi az bilinen rollerde de gerek eleştirmenlerin gerekse dinleyicilerin beğenisini kazandı.

Vokal alanının genişliğiyle Arditti, Monteverdi'nin "L'incoronazione di Poppea" operasında Amore ve Nerone rollerinin yanı sıra, "Agrippina" operasında Nerone rolünü canlandırdı. Handel'in "Saul" operasının Claus Guth yönetiminde ve Laurence Cummings'in şefliğinde Viyana Tiyatrosunda ilk kez David rolünde sahneye çıktı. Arditti son olarak Handel'in "Rinaldo" operasının Glyndebourne için Robert Carsen tarafından sahnelenen prodüksiyonunda başrolde ve Madrid'deki Teatro Real'de Mariame Clément yönetiminde ve Ivor Bolton'un şefliğinde sahneye konan Corselli'nin "Achille in Sciro" operasında yine başrolde performans sergiledi.

Arditti'nin canlandırdığı romantik ve modern karakterler arasında Humperdinck'in "Hänsel und Gretel"inde Hänsel, "Venedik'te Ölüm"de Apollo'nun Sesi, Ligeti'nin "Le grand macabre" yapıtında Prens Gogo ile Kraliyet Operasının Linbury Tiyatrosunda 2012'de prömiyeri yapılan Max Richter ve Wayne McGregor'un SUM operasındaki performansı sayılabilir.

Konser sahnesinde de benzer şekilde çok yönlülüğüyle dikkat çeken Jake Arditti'nin performansları arasında, Vinci'nin "Gismondo, re di Polonia" yapıtında Ernesto

rolü, Il Pomo d'Oro ile kontrtenörler, Pera Ensemble ile From Soul to Soul, Ivor Bolton yönetiminde Pergolesi'nin Stabat Mater'i, ayrıca Atlantik'in iki yakasında çeşitli mekanlarda Hilda Paredes'in "Canciones Lunáticas" yapıtının ve Arditti Quartet ile birlikte Sciarrino'nun "Cosa Resta" yapıtının prömiyerleri sayılabilir. Arditti son olarak Ensemble Intercontemporain ile birlikte Olga Neuwirth'in "Hommage à Klaus Nomi" yapıtını seslendirdi (Paris'te Philharmonie ve Strazburg'da Cité de la Musique).

Jake Arditti 2022/23 sezonuna Leonardo Vinci'nin "Alessandro nell'Indie" operasının Max Emanuel Cencic tarafından sahneye konan prodüksiyonunda Erissena rolünü Bayreuth Barok Opera Festivalinde seslendirerek başladı. Ayrıca Monteverdi'nin "L'incoronazione di Poppea" operasının Versailles Kraliyet Operasında sahnelenecek Ted Hufmann prodüksiyonunda Leonardo Garcia Alarcon yönetiminde Nerone rolünü yeniden canlandırarak. Ardından, Handel'in "Serse" operasının Clarac & Deloeuil tarafından sahneye konan ve David Bates'in şef olarak yer alacağı prodüksiyonunda başrolü yorumlayacak (Opéra de Rouen Normandie). 2023 baharında Arditti, Salvatore Sciarrino'nun George Delnon tarafından sahnelenecek ve Kent Nagano tarafından yönetilecek yeni operası "Venere e Adone"de Adone rolüyle Hamburg Operasında ilk kez sahneye çıkacak. Sezonun kapanışını ise Calixto Bieito'nun yeniden canlandıracağı "L'incoronazione di Poppea" operasıyla Barselona'daki Gran Teatre del Liceu'de yapacak.

Already a professional singer at the age of eleven, when he sang Yniold in Pelléas et Mélisande for Glyndebourne Festival Opera, and in several productions at ENO, Jake Arditti has had a meteoric rise to fame since his prize-winning performance at the 2012 Innsbruck Baroque Singing Competition.

His "... show-stealing riches of vocal colour and stage presence" (Daily Telegraph) have already brought him widespread critical and public acclaim, not only in such baroque virtuoso warhorses as Handel's Rinaldo, Serse, Riccardo Primo, Sesto in Giulio Cesare but also in such rarities as Emone in Traetta's Antigone, Euripilo/La Discordia/Polluce in Cavalli's Elena, and Apollo in Legrenzi's La Divisione del Mondo with Christophe Rousset and Les Talens Lyriques.

His extended vocal range has also seen him encompass such roles as Amore and Nerone in Monteverdi's *L'incoronazione di Poppea*, as well as Nerone in *Agrippina*. He sung David in Handel's *Saul*, a role debut in a new production directed by Claus Guth and conducted by Laurence Cummings. Jake most recently sung the title-role in Robert Carsen's production of Handel's *Rinaldo* for Glyndebourne, as well as the title-role in Corselli's *Achille in Sciro* conducted by Ivor Bolton and directed by Mariame Clément at the Teatro Real in Madrid.

Romantic and modern roles include Hänsel in Humperdinck's *Hänsel und Gretel*, Voice of Apollo in *Death in Venice*, Prince Gogo in Ligeti's *Le grand macabre*, and SUM by Max Richter and Wayne McGregor, premiered at the Royal Opera House's Linbury Theatre in 2012.

On the concert platform, Jake has displayed a similarly remarkable versatility, from Ernesto in Vinci's *Gismondo*, *re di Polonia*, *Contre-ténors* with *Il Pomo d'Oro* and *From Soul to Soul* with the Pera Ensemble, to Pergolesi's *Stabat Mater* under Ivor Bolton, or the premieres of Hilda Paredes' *Canciones Lunáticas* and Sciarrino's *Cosa Resta* with the Arditti Quartet in numerous other venues on both sides of the Atlantic. Most recently he performed Olga Neuwirth's *Hommage à Klaus Nomi* along with the Ensemble intercontemporain (Philharmonie in Paris and Cité de la Musique in Strasbourg).

Jake opened the 2022/23 season singing the role of Erissena in Leonardo Vinci's *Alessandro nell'Indie* in a production staged by Max Emanuel Cencic (Bayreuth Baroque Opera Festival). He will also revive Ted Huffman's production of Monteverdi's *L'incoronazione di Poppea* singing the role of Nerone under the direction of Leonardo Garcia Alarcon (Opéra Royal de Versailles) before interpreting the title role in Handel's *Seerse* staged by Clarac & Deloeuil and conducted by David Bates (Opéra de Rouen Normandie). In Spring 2023, Jake will make his house debut at the Hamburg Opera House with the role of Adone in Salvatore Sciarrino's new opera *Venere e Adone* staged by George Delnon and conducted by Kent Nagano. He will then cloure the season with a revival of Calixto Bieito's production of *L'incoronazione di Poppea* (Gran Teatre del Liceu, Barcelona).

George Friedrich HANDEL (1685-1759)

Almanya'nın müzikteki büyük atılımı 1648 yılında sona eren Otuz Yıl Savaşlarından sonra başladı. 15. yüzyılın başından itibaren giderek güçlenen tüccar sınıfı, Martin Luther'in Katolik Kilisesine karşı başlattığı başkaldırısı sahiplenmiş, böylece feodal düzeni savunanlar ile karşı çıkanlar arasında amansız bir savaş çıkmıştı. Tüm Avrupa'ya sarsan bu savaşın en büyük yıkımlarının yaşandığı bölge ise (bugünkü Almanya - Avusturya) Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu toprakları olmuştu. Savaş sonunda yaklaşık 300 parçaya ayrılan imparatorluk, "sanatı" yaralarını sarabilecek bir olgu olarak gördü. Ağırlıklı olarak Katolik olarak kalan güney bölgeleri İtalyan müziğinin etkisi altına girerken, Protestanlığın daha yaygın olduğu kuzey bölgeleri ise Fransız ve İtalyan etkilerini kendi "koral" gelenekleri ile sentezleyen yeni bir dini müziğin yaratılması yönündeki gelişmelere odaklandı. Tüm bu gelişmeleri özgün kılan ise İngiltere ve Fransa gibi hızla endüstrileşen ülkelerin aksine "aile müzisyenliği", "meslek loncaları" gibi Ortaçağ geleneklerini, buna paralel olarak işçiliğe önem veren bir anlayışı sürdürmeleri oldu.

İşte böyle bir ortamda Avrupa müziğine çağlar boyunca yön verecek olan iki büyük besteci, Handel ve Bach, 1685 yılında bir ay arayla ve Almanya'nın kuzey doğusunda birbirlerinden yaklaşık 150 km. uzaklıktaki iki şehirde doğdu. Ancak iki bestecinin izledikleri yollar birbirlerinden çok farklı oldu. Bach dini bir nesnellik üzerinde yoğunlaşan usta ancak marjinal bir müzisyen olarak mütevazı bir hayat yaşadı. O dönemde, yani 18. yüzyılın ilk yarısında, onu marjinal yapan en önemli özelliği hiç opera bestelememiş olmasıydı. 17. yüzyılın son çeyreğinden itibaren Avrupa'nın en etkileyici hükümdarı olan XIV. Louis operayı bir siyasi propaganda aracı haline getirmiş, böylelikle büyüklü küçüklü tüm siyasi otoriteler için opera vazgeçilmez bir hal almıştı. Dolayısı ile operayla ilgilenmemek bir bestecinin parıltılı bir kariyeri reddetmesi anlamına geliyordu. Handel ise opera sayesinde büyük bir şöhrete ve servete sahip olan bestecilerin başında yer alıyordu.

Handel ilk gençlik yıllarında, doğduğu şehir olan Halle'de Alman-Protestan müzik geleneğini öğrenmiş daha sonra Alman operasının ilk önemli merkezi Hamburg'a yerleşmiş burada dönemin en etkin opera bestecisi Keiser ile çalışarak Venedik geleneğinin en rafine halini özümsemişti. Gittikçe

büyüyen opera aşkı onu İtalya'ya doğru yönlendirmiş, orada neo-klasik opera reformunun öncü bestecisi Alessandro Scarlatti ile yakın ilişkiler kurarak bu yeni anlayışa oluşturma aşamasında tanıklık etmişti.

1709-10 yılları arasında Venedik'te bulunduğu sırada Hanover sarayının müzik direktörü olması yönünde bir teklif aldı. Handel İngiltere'de yapacağı çalışmalara izin verilmesi şartıyla teklifi kabul etti ve ünlü İtalyan besteci Steffani'nin ardından bu göreve atandı. Handel bir yandan geleneksel patronaj sisteminin -aristokrasiye çalışarak elde edilen düzenli maaş- güvencesinde olmak istiyor diğer yandan dönemin en zengin ülkesi İngiltere'de ortaya çıkan "serbest müzisyenlik" kavramını tecrübe etmek ve Londra'da, Avrupa'nın bu prestijli opera şehrinde, tanınmak istiyordu.

İlerleyen dönemde besteci zamanın önemli bir bölümünü Londra'da geçirir olmuş, kentte tanınırlığını artırmıştı. 1711 yılında sahnelenen Rinaldo operası başarılı olmuş, 1713 Utrecht antlaşması kutlamaları için yazdığı iki eser sayesinde Kraliçe Anne'den yüklü bir miktar para ödülü almıştı. 1714'te Kraliçe ölünce yerine, doğrudan bir varis bulunamadığı için, Handel'in patronu Hanover Prensi Georg geçmişti. Georg'u halka tanıtmak için Thames nehri boyunca yapılacak bir geçit törenine karar verildi. Handel da bu törene eşlik edecek müziği, yani Water Music'i besteledi. Bestecinin bu eseri Georg'la arasının düzelmesi için bir fırsat olarak gördüğü yönündeki fikirler doğru değildir; son dönem çalışmaları bestecinin eseri yazarken kimin için yazıldığını bilmediğini göstermektedir. Bu konser sonrası Handel Georg'dan yüklü bir ödül almış, Hannover'daki görevi sona ermiş, yaşantısını Londra'da serbest çalışan bir besteci olarak sürdürmüştür.

Önce opera alanında büyük başarılar kazanmış ve uzun bir süre kraliyet destekli özel bir kuruluş olan Royal Academy'nin müzik direktörlüğünü yapmıştır. Ancak 1720'li yılların sonundan itibaren İngilizce hafif opera ve yine dramatik derinlikten uzak yeni kuşak İtalyan operasının önlenemez yükselişi ile gözden düşmüş ve oratoryolar üzerinde yoğunlaşmıştır.

Germany started making its major breakthrough in music in 1648, in the aftermath of the Thirty Years' War. The mercantile class that had been assuming more and more power since the early 15th century joined the revolt Martin Luther prompted against the Catholic Church and a full-scale war was fought between those who supported the

feudal order and those who were against it. One of the European regions suffering the most severe damage in the war was the land of Holy Roman Empire (present day Germany – Austria). Divided into about 300 regions, the Empire considered "arts" a way of picking up the pieces. While the southern regions that remained predominantly Catholic were under the influence of Italian music, the northern regions dominated by Protestantism focused on creating a new type of religious music synthesizing French and Italian influences with their own choral traditions. What was original in these developments was, unlike rapidly industrializing countries like England and France, Germany maintained the Middle Age traditions such as "family musicianship" or "craft guilds" and consequently adopted an approach that valued craftsmanship.

It was in this milieu that two major composers to guide European music for centuries, Handel and Bach, were born in two cities about 150 km apart in north east Europe in 1685, with one month in between. However, the composers took quite different paths. Bach had a modest life as a skillful, but marginal musician concentrating on religious objectivity. What made him marginal in his period, the second half of the 18th century, was that he did not compose any opera. As Louis XIV, the most impressive ruler of Europe after the last quarter of the 17th century, used opera as a means of political propaganda, opera became indispensable for all political authorities, big and small alike. Consequently, not being involved in opera meant rejecting a brilliant career. Handel, on the other hand, was one of the leading composers who acquired great wealth and recognition through opera.

After learning about the German-Protestant musical tradition in Halle, his city of birth, during his early youth, Handel settled in Hamburg, the first main center of German opera, and had the opportunity to work with the most active opera composer of the time, Keiser, through whom Handel internalized the most refined form of Venetian tradition. His growing love of opera led him to Italy where he established a close relationship with Alessandro Scarlatti, the leading composer of the neo-classical opera form, the development of which Handel witnessed.

In the period from 1709 to 1710, when he was in Venice, Handel was offered the position of the musical director in the Hanover court. Handel accepted the offer on condition that he be allowed to continue his work in England and was appointed to this post to replace the well-known Italian

composer Steffani. Handel wanted both to enjoy the security of the traditional patronage system – receiving a regular income by working for the aristocracy - and to experiment with the notion of freelance musicianship that emerged in the wealthiest country of the time, England. Thus, he would achieve fame in London, the prestigious opera city of Europe.

In the following years, the composer spent a significant portion of his time in London, where he acquired growing reputation. After the success of his Rinaldo opera staged in 1711, he wrote two works for the celebrations of the Treaty of Utrecht and was rewarded with a substantial amount of money by Queen Anne. When the Queen died in 1714, she was succeeded by the Elector of Hanover Georg, who was Handel's patron, for lack of a direct heir. In order to introduce Georg to the public, a Thames-long parade was planned. Handel composed the music for this parade: Water Music. The claims that the composer saw this piece as an opportunity to make up with Georg are not true; recent studies suggest that, while writing the work, the composer did not know for whom the work was composed. After the concert, Handel was generously rewarded by Georg. He was also relieved of his duty in Hanover and continued his life as a freelance composer in London.

First he achieved considerable success in the field of opera and served as the musical director of Royal Academy, a private institution supported by the kingdom, for a long time. However, the inexorable rise of the English light opera, as well as the new generation Italian opera lacking any dramatic depth in the late 1720s caused Handel to lose favor and led him to concentrate his efforts on oratorios again.

Dr. Onur Türkmen

John ADAMS (1947-)

Shaker Loops

Shaker Loops, Wavemaker adı altında bir yaylı dörtlüsü olarak yola çıktı. O zamanlar, pek çok genç besteci gibi Adams da aletleri için seçtiği o müzikal malzemelerin doğasından esasen habersizdi. 1970'lerin başında Amerikan Minimalizminin önde gelen parçalarından birkaçıyla edindiği deneyimler sonrasında, bunlardaki en alt düzeye indirilmiş armonik ve ritmik söylem birleşiminin

onun henüz şekillenmemiş özlemleri için aradığı bilet olabileceğini düşündü. Zaman içinde kısmen Minimalizmin tekrar eden işlemlerinden yararlanan kısmen de kendisinin dalga formlarına olan ilgisinin bir uzantısı olan bir beste şeması oluşturdu.

“Wavemaker”ın “dalgaları”, hafifçe karıştırılmış bir gölün yüzeyinde dalga dalga yayılan ve parıldayan bir örüntüler kompleksi yaratan, havada asılı kalacak uzun, melodik hücre dizileri olacaktı. Ancak Adams’ın tekniği esininin gerisinde kaldı ve bu dalgalı göl çabucak kuruyuverdi. Wavemaker daha ilk performansında çakıldı ve yandı. Daha geniş bir topluluğa beste yapmanın daha esnek ve kuramla daha az sınırlanan bir aracını bulmaya duyulan gereksinim açık bir şekilde kendini gösterdi.

Neyse ki Adams’ın San Francisco Müzik

Konservatuvarındaki öğrencileri arasında yeni fikirleri denemek isteyen bir topluluk vardı ve özgün Wavemaker’ın hurdaya çıkmasının ardından dört ay boyunca parçaları toplayıp yeniden başlamak için çalıştı. Havada salınan örüntüler fikrinden vazgeçmedi ve daha fazla çeşitliliğe ve duygusal alana kucak açabilecek bir genel yapı kurdu. En önemlisi, dört kişilik grubun yedi kişilik olması, gruba sonik bir kütle ve daha fazla akustik güç için potansiyel kattı. “Döngüler” (loops) fikri, müziğin banttan çalındığı döneme ait bir teknikti. Önceden kaydedilmiş kısa bantlar uç uca birleştirilerek melodik ve ritmik figürler sonsuza kadar tekrar edilebiliyordu (Bu tekniğin örneği, Steve Riech’in “It’s Gonna Rain” şarkısıdır). “Shakers” kısmen ya tel üzerinde arşeyle bir tremolo yapmak ya da bir notadan diğerine hızlıca tril yapmak anlamına gelen bir müzik terimi olan “titreştirmek” ifadesiyle yapılan bir sözcük oyunundan ortaya çıktı. Bu sözcük oyununun öbür tarafında J. Adams’ın New Hampshire, Canterbury yakınlarında bulunan eski bir Shaker topluluğunun yakınlarında geçen çocukluğu ve büyürken biriktirdiği anıları yer alıyor. O zamandan beri kendisine sürekli hatırlattıkları gibi “Shaker” ifadesi aşağılayıcı olsa da dansları bir yana bırakıldığında bu dindar ve çalışkan ruhların, fiziksel ve ruhsal bir aşkınlığa erişilmesiyle sonuçlanan bir dansın çılgınlığı içindeki görüntülerini zihinde canlandırmayı sağlıyor. Minimalizmin düzenli ve mekanik evreninde hiç de yeri olmayan bu dinamik, neredeyse elektrik yüklü unsur, müziğe var olma sebebini verdi ve sonunda parçanın tam anlamıyla gerçekleşmesini sağladı.

Shaker Loops began as a string quartet with the title Wavemaker. At the time, like many a young composer, he was essentially unaware of the nature of those musical materials he had chosen for my tools. Having experienced a few of the seminal pieces of American Minimalism during the early 1970's, he thought their combination of stripped-down harmonic and rhythmic discourse might be just the ticket for his own unformed yearnings. He gradually developed a scheme for composing that was partly indebted to the repetitive procedures of Minimalism and partly an outgrowth of his interest in waveforms. The "waves" of Wavemaker were to be long sequences of oscillating melodic cells that created a rippling, shimmering complex of patterns like the surface of a slightly agitated pond or lake. But his technique lagged behind his inspiration, and this rippling pond very quickly went dry. Wavemaker crashed and burned at its first performance. The need for a larger, thicker ensemble and for a more flexible, less theory-bound means of composing became very apparent.

Fortunately he had in his students at the San Francisco Conservatory of Music an ensemble willing to tryout new ideas, and with the original Wavemaker scrapped he worked over the next four months to pick up the pieces and start over. He held on to the idea of the oscillating patterns and made an overall structure that could embrace much more variety and emotional range. Most importantly the quartet became a septet, thereby adding a sonic mass and the potential for more acoustical power. The "loops" idea was a technique from the era of tape music where small lengths of prerecorded tape attached end to end could repeat melodic or rhythmic figures ad infinitum. (Steve Reich's *It's Gonna Rain* is the paradigm of this technique.) The Shakers got into the act partly as a pun on the musical term "to shake", meaning either to make a tremolo with the bow across the string or else to trill rapidly from one note to another. The flip side of the pun was suggested by his own childhood memories of growing up not far from a defunct Shaker colony near Canterbury, New Hampshire. Although, as has since been pointed out to him, the term "Shaker" itself is derogatory, it nevertheless summons up the vision of these otherwise pious and industrious souls caught up in the ecstatic frenzy of a dance that culminated in an epiphany of physical and spiritual transcendence. This dynamic, almost electrically charged element, so out of place in the orderly mechanistic universe of Minimalism, gave the music its *raison d'etre* and ultimately led to the full realization of the piece.

John Adams

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Vseslava Öztürk
Davut Aliyev
Elena Postnova
Anna Chebukova
Svetlana Rebresh

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Elif Kuştan
Tijana Silinger
Laura Ann Krentzman
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani

Obua | Oboe

Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Onurcan Çağatay

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

Çembalo | Cembalo

Yıldız Çiçek Sivri*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

12 Kasım November 2022
Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Atatürk'ün Anısına – Cumhuriyet'in 100. Yıl Konserleri No.II
In Memory of Atatürk –
Republic's 100th Anniversary Concerts No.II

Romain Dumas şef conductor
Simon Ghraichy piyano piano

E. Grieg Piano Concerto in A minor Op.16
M. Cetiz İthaf
S. Barber Adagio for Strings